

Dato: 30. oktober 2009
Kontor: Kontoret for Visum,
Udsendelser og Hu-
manitære Sager
J.nr.: 09/08311
Sagsbeh.: ANT
Fil-navn: UUI spm 19 - svar

Besvarelse af spørgsmål nr. 19 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 21. oktober 2009 (Alm. Del – Spørgsmål nr. 19).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes kommentere oplysningerne om, at Rigspolitiet i forbindelse med besøget fra den irakiske delegation, der i sommeren 2009 afhørte de afviste irakiske asylansøgere, oplyste, at afhøringerne foregik i en god og venlig atmosfære, og det forhold, at Rigspolitiet dermed tilbageholdte vigtig information for Flygtningenævnet og offentligheden om, at mindst én af irakerne var blevet truet af delegationen. Spørgsmålet stilles på baggrund af artikel i Information den 8. oktober 2009 'Delegation truede afvist iraker.'"

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Svar:

Jeg har bedt Rigspolitiet om at kommentere på den i spørgsmålet nævnte problemstilling, og Rigspolitiet har herom oplyst følgende:

"De udlændinge, der blev fremstillet for den irakiske delegation, havde alle fået afslag på deres ansøgninger om asyl i Danmark. Flygtningenævnet havde således truffet afgørelse om, at de ikke risikerede en asylretlig forfølgelse i forhold til de irakiske myndigheder, og at de i givet fald ville kunne udsendes tvangsmæssigt til Irak. En (tvangsmæssig) udsendelse til Irak forudsætter, at de pågældende udlændinge forinden identificeres som irakiske statsborgere af de irakiske myndigheder. De fremstillede udlændinge havde selv til de danske myndigheder oplyst at være irakiske statsborgere. De havde imidlertid ikke kunnet dokumentere deres statsborgerskab via identitetspapirer eller lignende. Det var derfor ikke muligt for de irakiske

myndigheder på baggrund af en skriftlig forelæggelse at bekræfte de forelagte personers identitet og nationalitet.

Det fremgår af tilbagetagelsesaftalen af 13. maj 2009, at de kompetente irakiske myndigheder i disse situationer kan afholde interviews i Danmark med de personer, som ikke kan fremlægge tilstrækkelig dokumentation for irakisk nationalitet og identitet.

Den irakiske delegation fik således i forbindelse med besøget i Danmark lejlighed til at interviewe de pågældende personer med henblik på at kunne fastslå deres identitet og nationalitet. Delegationen var i stand til efter ganske kortvarige og målrettede interviews at vurdere og i størstedelen af tilfældene umiddelbart at bekræfte de pågældendes mere eller mindre dokumenterede oplysninger om deres identitet og nationalitet. De gennemførte interviews foregik i sagens natur på udlændingenes modersmål. Der var imidlertid tolke til stede med henblik på at bistå udlændingene under samtalen med repræsentanten for de irakiske myndigheder, hvis der skulle opstå sproglige problemer, samt efterfølgende at oversætte myndighedsrepræsentantens tilkendegivelse om, hvorvidt udlændingen kunne anses for identificeret som irakisk statsborger. Der var således ikke tale om en løbende og systematisk oversættelse af forløbet af de enkelte interviews. Dette svarer til praksis ved tilsvarende tidligere delegationsbesøg fra andre lande. Rigspolitiets personale var alene til stede med henblik på at facilitere fremstillingerne, herunder at sikre tilstedeværelsen af de pågældende udlændinge, og med henblik på at modtage delegationens svar på, hvorvidt udlændingene kunne identificeres som irakiske statsborgere.

Rigspolitiets udtalelse af 27. august 2009 til Flygtningenævnet om, at fremstillingerne for den irakiske delegation generelt foregik i en god og venlig atmosfære, skal ses på baggrund af det indtryk, som politipersonalet havde på det tidspunkt, da fremstillingerne fandt sted. Ingen af de tilstedeværende polititjenestemænd havde således bemærket noget påfaldende under fremstillingerne, herunder i de tilstedeværendes kropssprog eller på anden vis gennem aggressive udfald kunnet spore tegn på, at der fra delegationens side skulle være fremsat trusler eller på anden måde udvist truende adfærd. De tilstedeværende tolke havde heller ikke over for polititjenestemændene tilkendegivet, at der skulle være fremsat trusler i forbindelse med fremstillingen af de pågældende.

Ved en skrivelse af 28. august 2009 anmodede Flygtningenævnet om en supplerende udtalelse om hændelsesforløbet under afhøringerne af de pågældende udlændinge, herunder navnlig om en redegørelse fra den eller de tolke, der var til stede under fremstillingen for den irakiske delegation, og om hvorvidt tolkene havde set eller hørt noget, som efter omstændighederne enten direkte eller indirekte kunne tolkes som trusler fra en eller flere medlemmer af den irakiske delegation. Rigspolitiet rettede i den anledning telefonisk (og skriftlig) henvendelse til de pågældende tolke med henblik på at indhente en skriftlig beskrivelse af deres oplevelser af forløbet af interviewene. Rigspolitiet fik telefonisk kontakt med to af tolkene, hvoraf den ene tilkendegav, at han ville svare, at han ikke havde hørt trusler fra delegationens side. Den anden tolk havde tidligere tilkendegivet, at han ikke havde overhørt trusler fra delegationens side. Den tredje tolk, som Rigspolitiet ikke fik telefonisk kontakt med, blev via SMS anmodet om at rette henvendelse til Rigspolitiet. Ved tolkens efterfølgende telefoniske

henvendelse opstod der på baggrund af tolkens udtalelser tvivl om tolkens opfattelse af forløbet af de omhandlede interviews.

På denne baggrund anmodede Rigspolitiet Nordsjællands Politi om at vurdere, om der var anledning til at foretage yderligere undersøgelser i sagen. Resultatet af Nordsjællands Politis undersøgelser blev sendt til Flygtningenævnet den 31. august 2009. Samme dag traf Nordsjællands Politi afgørelse om, at man ikke fandt anledning til at fortsætte efterforskningen vedrørende eventuelle strafbare trusler, jf. retsplejelovens § 749, stk. 2.”

Jeg kan på baggrund af ovennævnte oplysninger fra Rigspolitiet konstatere, at de kompetente myndigheder – herunder Flygtningenævnet, Rigspolitiet samt Nordsjællands Politi – har fulgt op på sagen, og jeg har ikke yderligere at bemærke hertil.